

Tadeusz Sikorski

"Les groupes informels dans l'Eglise",
R. Metz, J. Schlick (wyd.), Strasbourg
1971 : [recenzja]

Studia Theologica Varsaviensia 11/1, 311

1973

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

i rozwój muszą iść w parze. Tytuł *Pour arriver à temps* doskonale obrazuje apokaliptyczny charakter sytuacji i ostatnią szansę podjęcia pełnej realizacji chrześcijaństwa.

Będąc świadectwem bardziej niż rozprawą naukową, książka Camary nie powinna jednak ujść uwadze teologa moralisty, dla którego autentyczne świadectwo staje się coraz wyraźniej źródłem poznania normy i jej argumentem.

Tadeusz Sikorski

R. Metz, J. Schlick (wyd.), *Les groupes informels dans l'Eglise*, Strasbourg 1971 ss. 311.

Zjawisko grup nieformalnych w Kościele stało się przedmiotem interesującego sympozjum międzykonfesyjnego zorganizowanego w maju 1971 przez Uniwersytet Nauk Społecznych w Strasbourgu. Zgromadzone w niniejszym tomie materiały Kongresu dają bogaty obraz problemu, rozpatrując go z punktu widzenia kilku specjalności teologicznych i pozateologicznych.

Po socjologicznym studium zjawiska, następuje refleksja filozoficzna na temat relacji między grupą a osobą dokonana przez wybitnego personalistę M. Nédoncelle'a. G. Casalis zestawia pytania grup nieformalnych odnośnie aktualnych struktur Kościoła. Obszernie potraktowany został historyczny sondaż zagadnienia, choć jego zakres lokalny jest dość wąski: grupy nieformalne w pierwotnym Kościele, w Średniowieczu nad Renem, w XVI w. w Alzacji oraz w U.S.A. w w. XIX. W dalszym ciągu trzech teologów, przedstawicieli protestantyzmu, prawosławia i katolicyzmu, egzaminuje kwestię stosunku tych grup do Kościoła. R. Mehl z wydziału teologii protestanckiej w Strasbourgu jest zdania, że problemy stawiane przez nie zdradzają teologię o wątpliwej wartości. Teolog prawosławny, J. D. Zazouliás, widzi w nich czynnik mogący w pewnej mierze ułatwić odnowę chrześcijaństwa, ale odmawia im miana Kościołów. Warto przy tym zwrócić uwagę na głęboką eklezjologię Zazouliasa, w której akcent spoczywa na eschatologicznym i eucharystycznym wymiarze Kościoła. W eklezjologii Y. Congara natomiast istnieje miejsce dla grup nieformalnych. Wyraża opinię, że Kościół potrzebuje społeczności, które by relatywizowały jego formy historyczne; potrzebuje też działań o silnym akcencie życia braterskiego. Poddaje jednak krytyce te społeczności w miarę jak redukują zbytnio swoje istnienie do płaszczyzny horyzontalnej.

W podsumowaniu całości tomu, Congar dostrzega nieprecyzyjność określenia grup nieformalnych i podkreśla wysoką wartość spotkań Kościołów chrześcijańskich w celu wspólnego przedyskutowania problematyki dotyczącej całego chrześcijaństwa.

Tadeusz Sikorski